# Infraestructures inacabades

Aquest febrer s'inaugurarà la connexió de l'aeroport de Barcelona amb la xarxa de metro mitjançant el ramal sud de la línia L9. Amb aquesta inauguració ben segur apareixerà de nou el recurrent debat sobre l'acabament de la línia, tant en la seva connexió amb la Zona Franca –on l'obra civil es troba en un estat d'execució molt avançat- com amb el seu tram central. Socialment ens costa acceptar que un projecte resti inacabat. Com si fos un signe de mala gestió, quan en realitat pot ser una decisió racional que eviti llançar més diners dels que caldria a la paperera. Allò que d'altra banda tant hem criticat de les polítiques d'infraestructures d'Espanya en carreteres, aeroports i, sobretot, alta velocitat. Que, malgrat saber la seva manca de rendibilitat financera i social, segueix rebent milers de milions d'euros anuals. Decidir acabar projectes pel sol fet d'estar inacabats és acceptar que un cop identifiquem un error no podem fer marxa enrere. Com si veiéssim que la carretera que hem agafat acaba en un penya-segat i acatéssim que escollint aquella carretera ja hem acceptat la nostra sort.

Ens hauríem d'acostumar a exigir una avaluació socioeconòmica i no valorar els projectes d'infraestructures simplement per percepcions o davant de la més que probable utilització que tindrà qualsevol infraestructura. Com hem viscut dolorosament aquests anys, tenim enormes restriccions pressupostàries que fan que el cost d'oportunitat dels recursos públics sigui molt elevat. Davant de tot allò que podríem fer amb aquests recursos públics, és la construcció del tram central de la L9 un bon projecte i una prioritat social? És la unió del tramvia un bon projecte i una prioritat social? Per respondre a aquestes preguntes no n'hi ha prou sent un defensor del transport públic, tenint una percepció d'ús elevat d'aquesta infraestructura, o sentint incomoditat amb el que no s'ha acabat. Es necessiten estudis i avaluacions rigoroses que comparin els beneficis socials amb els costos socials. Avaluacions obertes a la societat, que permetin la deliberació i que eventualment posin de manifest que hi ha projectes inacabats que el més desitjable és no acabar-los mai.

Publicat a:
-L'econòmic 14-02-2016 Pàgina 38

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/940428-infraestructures-inacabades.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui